

ИЗМЕНЕНИЯ ПРИ ОТЧИТАНЕТО НА МАТЕРИАЛНИТЕ РАЗХОДНИ НОРМИ В ПРОМИШЛЕННОСТТА ПРЕЗ 1958 Г.

Икономията на суровини, материали, гориво и електроенергия в народното стопанство е един от важните въпроси на социалистическата икономика. Материалните разходни норми служат на предприятията за определяне нуждите им от материали и съдействуват за намаляване разходите на суровини, материали, горива и електроенергия на единица готова продукция.

С цел да се улесни и подобри отчетността на материалните разходни норми през 1958 г., тази отчетност ще се извършва по нова инструкция и нова форма. Кое е новото?

Преди всичко въвежда се единна форма 1—РН за отчитане на материалните разходни норми в промишлеността вместо досегашните три (1—РН, 2—РН, 3—РН).

С въвеждането на единна форма за отчитане разходните норми в промишлеността се запазват почти всички показатели от форма 3—РН. Изключение прави само показателят „Следваща се продукцията или разход според рандемана или разходната норма“, който придобива следната редакция в новата форма: „Следващ се разход на суровини и материали по утвърдената разходна норма или рандеман“. Разликата се състои в това, че при стария начин на отчитане за определянето на реализираната икономия или преразход се съпоставят данните за произведената продукция и продукцията, която е трябвало да се произведе по плановия рандеман, а по новия начин се съпоставят изразходваните суровини със суровините, които би трябвало да се изразходват. Полученият резултат — икономия (преразход) на суровини, при нужда може лесно да се превърне и в готова продукция, като се използва плановият рандеман.

Отменяването на специалната форма за отчитане рандеманите (3—РН), както и 2—РН, се наложи, за да се опрости отчетността.

В новата форма 1—РН липсва показателят „Резултат (икономия, преразход)“ като произведен показател, който при нужда може да се изчисли и в ЦСУ.

Съществена празнота на старите форми бе липсата на показатели, от които да се виждат причините за резките колебания между отчетените и плановите разходни норми, което трябва да се знае от планиращите органи и висшестоящите организации.

Някои от причините за тези колебания са така наречените „Заменки на материали“, които са особено характерни за машиностроенето, металообработването и други отрасли на промишлеността. Заменките на едни материали, предвидени в разходната норма, с други се налага обикновено от неритмичното изпълнение на плана за материалното снабдяване, от неизпълнението му по асортименти. В резултат от това работниците са принудени да използват материали с други размери и качества, при което обикновено се явява икономия или преразход.